

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku H. K.
przy uczestnictwie J. J. i M. J.
o rozgraniczenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 lipca 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w S.
z dnia 28 września 2018 r., sygn. akt V Ca (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w S. adwokatowi T. S. tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu wnioskodawcy w postępowaniu kasacyjnym kwotę 270 (dwieście siedemdziesiąt) złotych powiększoną o należny podatek od towarów i usług.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Wnioskodawca opiera wniosek o przyjęcie skargi na jej oczywistej zasadności. Wedle skarżącego uchybienie sądu drugiej instancji polegało na naruszeniu art. 233 k.p.c. wyrażającego się w dokonaniu dowolnej ocenie materiału dowodowego, która polegała w jego ocenie na bezkrytycznym przyjęciu przez sąd drugiej instancji za własne ustaleń Sądu rejonowego mimo postanowienia w apelacji zarzutu sprzeczności poczynionych ustaleń ze zgromadzonym materiałem dowodowym.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić. Z treści skargi kasacyjnej wynika, że skarżący formułując podstawę kasacyjną zmierza w istocie do podważenia ustaleń faktycznych dokonanych przez sądy *meriti* i wykazania naruszenia przez nie zasady swobodnej oceny dowodów, nie dostrzegając przy tym, że Sąd Najwyższy jest związany ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia (art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

Pełnomocnikowi wnioskodawcy z urzędu Sąd Najwyższy przyznał wynagrodzenie zgodnie z § 16 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 11 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 18).